

फेत्कार (von फेत् mit 1. कर्) m. das *Heulen* (des Windes) Buāg. P. 3, 17, 5. eines Schakals Schol. zu PrAB. 83, 13.

फेत्कारिन् (wie eben) 1) adj. *heulend*: फेत् PrAB. 83, 13. — 2) f. °षाी N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. No. 131. 95, a, 41. 103, b, 20. 104, a, 7.

फेत्कारीय (von फेत्कार) N. eines Tantra ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 95, a, 42. मक्ता° ebend.

फेन (फेनं Uṇādis. 3, 3) m. AK. 3, 6, 2, 19. TriK. 3, 5, 4. 1) m. *Schaum*, Feim H. 1077. Halāṅ. 3, 46. RV. 1, 104, 3. 3, 33, 22. घणाम् 8, 14, 13. स ई वृषा न केनमस्पृक्षी 10, 61, 8. AV. 1, 8, 1. TBr. 1, 7, 4, 7. Çat. Br. 6, 1, 4, 13, 2. 2, 12, 7, 4. 4. Pañāav. Br. 12, 6, 8. Lātj. 8, 3, 14. Kaṇḍ. 31. 46. फेनं पिबामि यमिमे वत्सा मातृणां स्तनान्पिबन्त उद्गिरन्ति MBh. 1, 712. 5, 3606. 13, 6487. Suçr. 1, 102, 2. 268, 13. 2, 176, 21. 424, 3. समुद्रफेनान् Ragh. 13, 11. फेनैः Mēgh. 31. जाङ्गवी° Hit. Pr. 1. फेनापनं जीवितम् Spr. 217. फेनप्रक्ष्य (मर्त्यलोका) Jācā. 3, 10. फेनवत्पुञ्जिताः स्मः Spr. 734. neutr.: विनश्यति — फेनानीव महार्णवे MBh. 3, 13459. सफेन Suçr. 1, 30, 10. 94, 14. 118, 13. Gobh. 1, 2, 26. R. 1, 21. अफेनाभिर्द्भिः M. 2, 61. MBh. 1, 772. Mārk. P. 34, 64. (नदी) नर्मदेफेना MBh. 6, 2635. 7, 662. *Schaum vor dem Munde* Sāh. D. 180. वृषलीफेनपीत so v. a. *Lippenmass* M. 3, 19. °पिण्ड ein Klumpen Schaum so v. a. *ein Unding* Vajut. 77. सागरम्प्य und सामुद्र s. u. समुद्रफेन. Vgl. निष्फेन, दुग्धफेनी, पयःफेनी. Oft फेणा geschrieben; wohl verwandt mit फण (vgl. फणित). — 2) m. *weisses Fischbein*, os Sepiae (vgl. अट्ठिकफ, अट्ठिकफेन, समुद्रफेन u. s. w.) AK. 2, 9, 105. — 3) m. N. pr. eines Sohnes des Ushadratha und Vaters des Sutapas Hariv. 1682. — 4) f. फेना ein best. Strauch (सातला) Rācān. im ÇKDr. — 5) फेणा eine best. Speise Ġānamācāri im ÇKDr.

फेनक (von फेन) 1) m. *weisses Fischbein*, os Sepiae TriK. 1, 2, 14. — 2) m. eine Art Backwerk Rācān. im ÇKDr. eine Suppe aus Reismehl Suçr. 2, 140, 15. फेनकाद्यः 1, 234, 19. फेनका f. in dieser Bed. nach Çāṇḍak. im ÇKDr. — 3) f. फेनिका ein best. Gericht Buāg. P. im ÇKDr.

फेनगिरि (फेन + गि°) m. N. pr. eines Gebirges an der Mündung des Indus R. 4, 43, 14. फेण° Varāu. Brh. S. 14, 13 (v. l. फेनगिरि und फणगिरि).

फेनदुग्धा f. = दुग्धफेनी ein best. kleiner Strauch Rācān. im ÇKDr.

फेनप (फेन + 1. प) adj. *Schaum* —, Feim trinkend. sich davon nährend: फेनप्राश्च तथा वत्साव दुहन्ति MBh. 1, 2476. पितरः 2, 344. मुनयः 5, 3606. fg. 13, 647. 6486. fg. Buāg. P. 3, 12, 43 (फेणप bei Burnouf). Nach dem Schol. zu Buāg. P. = स्वयं पतितैः फलादिभिर्निविष्टः.

फेनमेहिन् फेन + मे° adj. *schaumigen Harn lassend* Suçr. 2, 78, 4.

फेनर्ल (von फेन) adj. = फेनिल *schaumig* P. 5, 2, 99.

फेनवत् (wie eben) adj. dass. P. 5, 2, 99. MBh. 3, 10982. Arc. 6, 2.

फेनवाहन् (फेन + वा°) m. = वम्ब d. i. *Seiltuch* Çāṇḍak. im ÇKDr.

Indra's *Donnerkeil* (d. i. वज्र) Wilson nach ders. Aut.; eher Bein.

Indra's (वज्रिन्) wie फेनाशनि.

फेनाय (फेन + अय) n. *Wasserblase* Hān. 203.

फेनाय् (von फेन), °यते *schäumen* P. 3, 1, 13. Vārtt. 2. P. 3, 1, 16. Vārtt. Vop. 21, 11. फेनायते नदी Uṇādis. 3, 3. फेनायमानाः कूपाः MBh. 6, 101. फेनायमानं पतिमापगानाम् Sāh. D. 68. 5. Nach dem gaṇa लोकितादि zu P. 3, 1, 13 auch फेनायति.

फेनाशनि (फेन + शन्) m. Bein. Indra's Çāṇḍak. im ÇKDr.

फेनाहार (फेन + आ°) adj. von Schaum —, von Feim sich nährend MBh. 5, 3607.

फेनिका s. u. फेनक.

फेनिल (von फेन) 1) adj. f. आ *schaumig* P. 5, 2, 99. Vop. 7. 32 fg. H. an. 3, 672. Med. 1. 116. MBh. 1, 5926. Suçr. 1, 43, 2. 191, 14. 283. 7. 2. 396, 16. 440, 1. Ragh. 13, 2. PrAB. 83, 5. उज्जीपवर्फेनिला (नदी) *schaumig durch d. i. dieses statt des Schaumes habend* MBh. 8, 3902. 7, 505. 8334. — 2) m. a) *Sapindus detergens* Roxb. AK. 2, 1, 2, 12. H. 1138. H. an. Med. n. (wohl die Frucht) TriK. 3, 3, 401. — b) *Zizyphus Jujuba* Rācān. im ÇKDr. Nigh. Pr. n. die Frucht AK. 2, 4, 3, 17. TriK. (= वद्र). H. an. Med. — 3) f. आ eine best. Pflanze, nach Nigh. Pr. = वान्त्र oder बाव्री, जलबाव्री, सर्पाती. = फेनिल *Sapindus detergens* Suçr. 2, 421, 1. — 4) n. die Frucht von Madana H. an. Med.

फैन्प्य (wie eben) adj. im Schaum befindlich VS. 16, 42.

फेर (onomatop.; vgl. फेट्, फेत्) m. *Schakal* Çāṇḍak. im ÇKDr. — Vgl. die folgenden Wörter.

फेरण्ड m. dass. H. 1289. Halāṅ. 2, 74.

फेरल (फेरल? Aufrecht) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 42.

फेरव (फे schallnachahmend + रव) 1) m. *Schakal* AK. 2, 3, 5, 3. 4. 22. 214. TriK. 3, 3, 41. H. 1289. an. 3, 707. Med. v. 44. Halāṅ. 2, 74. PrAB. 83, 13. — 2) m. ein Rākshasa H. an. Med. Kathās. 47, 53. — 3) adj. *betrügerisch* (धूर्त) und *Schaden zufügend* (द्विष) Çāṇḍak. im ÇKDr.

फेरु m. = फेरव *Schakal* AK. 2, 3, 5, H. 1289. Halāṅ. 2, 74. Buāg. P. 8, 16, 7. Verz. d. Oxf. II. 92, b, 33.

फेल्, फैलति *gehen, sich bewegen* Dhātup. 13, 33.

फेल n. 1) *Speiseüberbleibsel* Çāṇḍak. im ÇKDr. फेला f. dass. AK. 2, 9, 56. H. 427. फेलि f. dass. H. 427. Ġaṭānu. im ÇKDr. फेलिका f. dass. Halāṅ. 2, 171. फेली f. dass. Çāṇḍak. im ÇKDr. — 2) eine best. hohe Zahl Vajut. 180. Mēl. asiat. IV. 640.

फेसल N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 34.

फेह्लि von फुह्ल P. 8, 2, 42. Vārtt. 3. Schol.

